

POPZRZSTAWAĆ (2) *vb impf*

o oraz e jasne, pierwsze a pochylone.

praes 3 sg poprzestawǎ (1). \diamond 3 *pl* poprzestawǎją (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. poprzestać.

1. Odstępować od czegoś, rezygnować; *abire, abscedere absistere, cessare, deserere, desistere, desinere, discedere, finem facere, intermittere, interponere spatium, pausam facere (a. dare), pausare, quiescere, recedere, relinquere, reprimere, supersedere, vacare Cn [czego] (1) :*

W przeciwstawieniu: »poprzestawać ... wracać się« (1): tedy tácy/ [...] tego lékárftwǎ/ iáko náturze fwyé niefprzyiáyného/ poprzestawǎią: álbo dni kilka odpoczynǎwǎfzy/ do niego fye zǎs wracǎią Oczko 21v.

2. Kończyć się, przestawać być (1) :

cum inf (1): [ogień niebieski, tj. słońce] iftność rzeczam wǎzyftkim dawa która to iftność kiedy od niéy fye oddali/ drzewo żywiácé/ álbo rzecz óná/ iuż tym być/ czym byłǎ/ z óstátnią zgubǎ fwą poprzestawǎ. Oczko 5.

Synonimy: 1. odstępować, poniechywać, zaniechawać, zaniechywać.

Formacje współrdzenne cf 1. STAC.